

F. t. våbenlov for Grønland

Hjemmestyrets gældende bekendtgørelser om isbjørnejagt og fangst af store hvaler, rendyrjagt og moskusoksejagt forbyder anvendelse af automatisk våben samt i bekendtgørelser om fredning af harer, ulve og ræve. Det er således kun i bekendtgørelse om fangst af hvid- og narhvaler, der ikke er regler om anvendelse af automatisk våben. Det er også i forbindelse med hvid- og narhvalfangst, at Hjemmestyret tænker på evt. dispensationsordninger. Sagen er ikke færdigbehandlet, men skal til drøftelse under landstingets efterårsamling, dog ikke som et selvstændigt punkt. Der findes endnu ingen regler om anvendelse af våben ifm. sæl- og hvalrosfangst.»

Det fremgår heraf, at revisionen af den grønlandske jagtlovgivning endnu ikke er tilendebragt. Justitsministeriet har imidlertid fundet det rettest at fremsætte forslag til våbenlov for Grønland, uden at afvente hjemmestyrets afslutning på revisionsarbejdet, idet Landstingets bemærkninger er indarbejdet i det foreliggende lovforslag. For at tilgodese de særlige grønlandske forhold er der således i forslaget § 1, stk. 3, 2. pkt., medtaget en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter justitsministeren administrativt kan undtage våben, der er omfattet af forslaget § 1, stk. 1, herunder halvautomatiske geværer, der anvendes erhvervsmæssigt til jagtformål, fra lovens kontrolordning. Det er hensigten at udnytte denne bemyndigelsesbestemmelse til at undtage halvautomatiske geværer, der traditionelt benyttes af erhvervsfagere som et almindeligt forsørgelsesredskab. Det forudsættes herved, at der kan etableres en ordning, hvor erhvervsfangeres adgang til erhvervelse og besiddelse af disse våben knyttes til enkle kriterier, f.eks. at den pågældende har gyldig erhvervsfangertilladelse. Glatløbede haglgeværer, som kan indeholde mere end 2 haglpatroner eller andre halvautomatiske våben, der traditionelt ikke anvendes til erhvervsmæssig jagt, vil fortsat være omfattet af lovens kontrolordning. Den nærmere afgrænsning af en administrativt fastsat undtagelsesordning vil ske efter forhandling med Politimesteren i Grønland og Grønlands Hjemmestyre. Etablering af en sådan undtagelsesordning indebærer i øvrigt, at erhvervsfagere omfattet heraf, ikke skal have våbentilladelse, hvorfor der heller ikke opstår spørgsmål om betaling herfor.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser

Gennemførelse af våbenlov for Grønland vil medføre et vist merarbejde for politimesterembedet i Grønland. Merforbruget af personale skønnes i en overgangsperiode at blive ca. 1 årsværk, hvortil kommer udgifter i forbindelse med eventuel etablering af et centralt edb-baseret våbenregister. Merud-

gifterne vil kunne afholdes inden for politiets eksisterende bevillingsmæssige rammer.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at indebære økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Hørte myndigheder. Forelæggelse for Grønlands Landsting

I forbindelse med lovforslagets udarbejdelse har Justitsministeriet indhentet udtalelser fra Politimesteren i Grønland, Landsdommeren i Grønland, Statsministeriet, Grønlandsafdelingen, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Grønlands Politiforening og Grønlands Hjemmestyre.

Lovforslaget har været forelagt Grønlands Landsting, som har tiltrådt forslaget den 31. marts 1992, jf. pkt. 3.6.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Bestemmelsen fastslår, hvilke typer skydevåben, dele til skydevåben og ammunition, der er omfattet af lovforslaget om en kontrolordning for skydevåben i Grønland.

Et skydevåben kan i almindelighed defineres som en som våben fremtrædende genstand, der er i stand til med nogen kraft af udslynge faste bestanddele – typisk en kugle eller et projektil. Signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben (løsskudsvåben), hvis virkning alene beror på lyd- eller lyseffekten, uden at der kan ske udslyngning af genstande m.v., er ikke omfattet af lovforslaget. Et våben, der er ubrugbart ved gennemsnit på langs af hele piben og en væsentlig del af låsestolens forbro, anses ikke for et skydevåben i lovens forstand. Baggrunden herfor er, at våbenet er ubrugbart på en sådan måde, at det ikke kan benyttes til skydning eller ved konstruktive ændringer kan gøres anvendelig hertil.

Bestemmelsens indledning er udformet som og skal forstås i overensstemmelse med den danske våbenlovs § 1, stk. 1, og § 2, stk. 1. Ved tilvirkning forstås fremstilling, herunder konstruktive ændringer af våben. Den rene formidling af handel med våben er ikke omfattet af bestemmelsen.

I § 1, stk. 1, nr. 1, er medtaget pistoler og revolvere, der i dag er omfattet af bekendtgørelse nr. 305 af 21. november 1953 om forbud mod erhvervelse eller overdragelse af pistoler. Denne bekendtgørelse foreslås derfor samtidig med nærværende lovforslag ophevet, jf. § 14, stk. 3.

Ved begrebet »andre korte håndskydevåben« er det overladt til domstolene at foretage en nærmere